

AQUEST MATI A LA GENERALITAT...

"Cal tenir en compte les necessitats dels nostres germans que lluiten per la Llibertat", diu el President Companys

L'esperit de sacrifici de les classes productores

El President de la Generalitat, després que aquest migdia ha rebut diverses visites a l'Avantguarda de la Presidència i quan es disposava a sortir del Palau, ha estat saludat pels periodistes als quals ha dit que aprofitant el bon dia que feia volia permetre's sortir a passejar una hora per la ciutat.

Després el senyor Companys ha donat compte d'haver estat visitat i que ell té en gran estima, i per la senyoreta Victòria Kent, equipats d'impermeables i de cuir. Jo no sé la qualitat d'aquestes peces.

—Per cert —ha dit el President— que durant aquests dies de pluja he pogut observar per la ciutat que un gran nombre de ciutadans estan equipats d'impermeables i de cuir. Jo no sé la qualitat d'aquestes premses si són materialment aprofitables, crec que cal recordar a tot hom que al front hi ha molts homes que possiblement en necessiten. Repeteixo: no sé si són necessàries al front ni si aquestes de la ciutat són pràctiques, però si cal tenir en compte sempre les necessitats dels nostres germans que lluiten per la llibertat.

Divendres aniré a Lleida, començant les meves visites a les comarques catalanes per a atendre les seves necessitats i contribuir a enfortir la confiança i la seguretat sota el signe de les normes i de l'ordre que dirigeix el Consell de la Generalitat.

He llegit a «Solidaridad Obrera» —ha afegit el senyor Companys— normes de treball als seus afiliats que demostren la disposició i l'esperit de sacrifici de les classes productores.

En la mateixa disposició estan en relació a les necessitats d'intensificar el treball els altres Sindicats. Com a President de Catalunya i en nom de les necessitats de la guerra i dels interessos que defensem i dels nous ideals que es plasmaran en la realitat del demà, jo els en dono les gràcies.

Tal com ja vau dir-vos, aquesta setmana hi haurà importants Decrets que aprovarem en el Consell que se celebrará demà, presidit per mi, i l'ordinari que pugui celebrar el Consell de la Generalitat.

En acomiadar-se dels periodistes, el senyor Companys ha remarcat l'arribada del vaixell rus tan esperat a la nostra ciutat, bo i dient que havia anat a rebre'l el conseller d'Obres públiques, senyor Valdes.

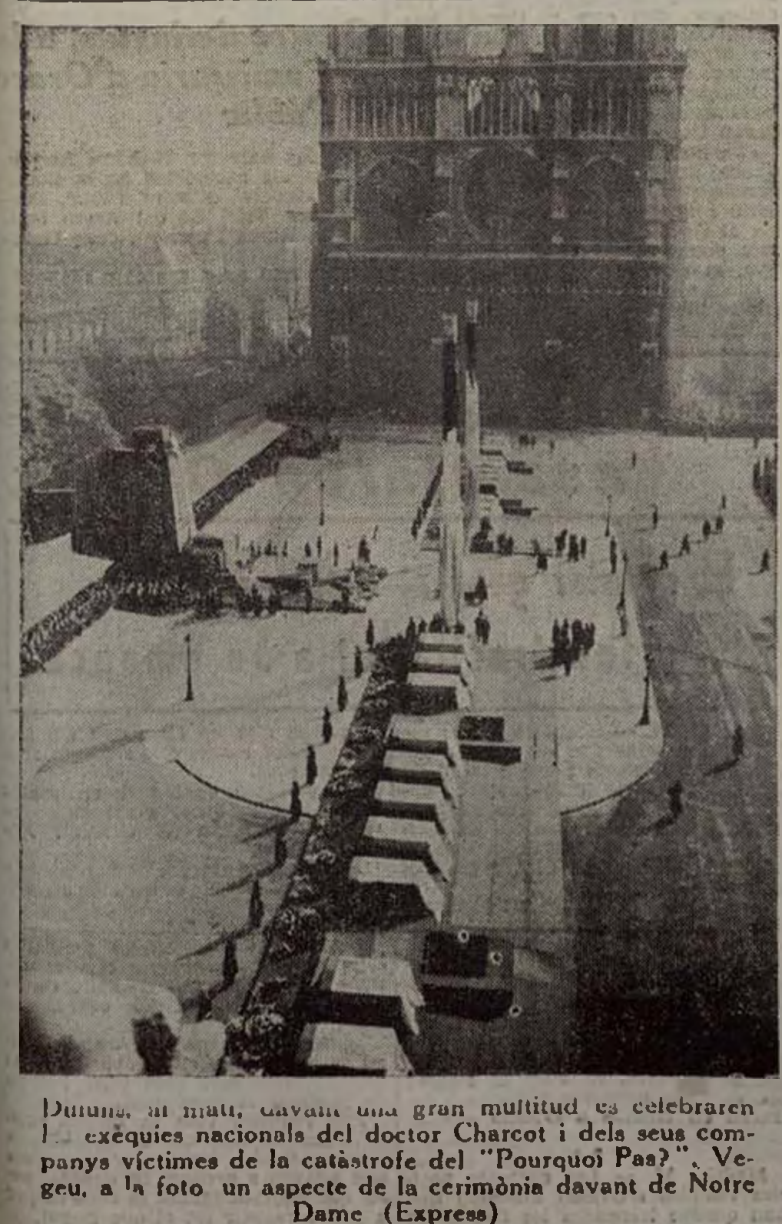
Marcel·lí Domingo embarca cap als Estats Units

Exposarà al poble americà la situació creada per l'aixecament feixista

Paris, 14. — Avui s'embarcarà en el «Queen Mary», cap a Nova York l'ex ministre de la República espanyola senyor Marcel·lí Domingo.

El senyor Domingo ha fet públic a la premsa: «Vaig als Estats Units com a delegat del Front Popular

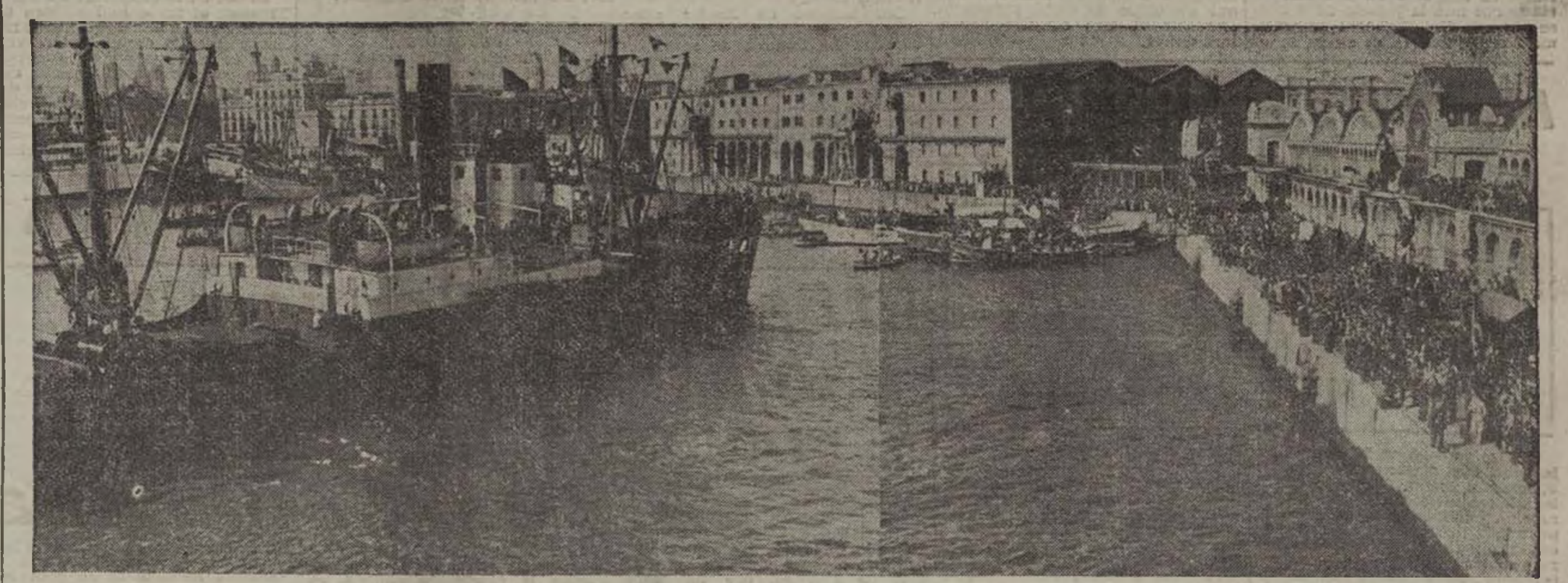
L'HOMENATGE DE PARIS A LES VÍCTIMES DEL "POURQUOI PAS?"

Durants el matí, davant una gran multitud es celebraren les exequies nacionals del doctor Charcot i dels seus companys víctimes de la catàstrofe del "Pourquoi Pas?". Vegeu, a la foto, un aspecte de la cerimònia davant de Notre Dame. (Express)

SALUT ALS GERMANS DE LA U.R.S.S.!

La Barcelona proletària ha tributat una rebuda impressionant als tripulants del "Zirianin"

Un dels moments de l'emocionant jornada d'aquest matí: l'entrada del vaixell "Zirianin" al moll de la Barceloneta, escortat per dotzenes i dotzenes de barques i ovacionat per la multitud allí congregada. (Centelles)

MILERS I MILERS DE TREBALLADORS HAN ACLAMAT ELS MARINERS SOVIÈTICS

Des de primeres hores del matí una multitud enorme ha envoltat els molls del port de Barcelona, a l'espera de poder agafar un bon lloc des d'on presenciar l'arribada al nostre port del vaixell soviètic de càrrega «Zirianin», que a causa del fort vent no ha pogut entrar fins avui.

CAP A REBRE EL VAIXELL SOVIÈTIC

L'expectació del nostre poble era justificadíssima per ésser aquest vaixell portador d'un gran nombre de productes alimentaris que el poble rus, especialment les dones, regalen als seus camarades de Catalunya.

A les onze del matí ja la Porta de la Pau era totalment plena de persones que esperaven trobar algunes mitjans de navegació, barca o barqueta per anar a rebre el «Zirianin». A les Gaviotes no hi cabia ni una agulla i semblava estrany que no naufraguessin sota el pes de tanta gent.

La ràdio ha donat la notícia que el vaixell entraria de dotze a una de la tarda, i el moll on havia d'atracar, el de la Barceloneta. Aleshores moltes de les persones que es trobaven estacionades a altres molls s'han traslladat allà on la ràdio indicava. Era en extrem difícil transitar, a migdia, per l'esmentat lloc. Tal era d'enorme la multitud impacient per veure el vaixell.

ARRIBA EL «ZIRIANIN»

A la una en punt de la tarda, les sirenes dels vaixells ancorats al moll han xiulat repetidament anunciant l'entrada del «Zirianin», el qual ho ha fet al moll de la Barceloneta, a un quart de dues, enmig de l'ovació delirant i els crits i visques del poble. Junt al soroll de les sirenes s'ha barrejat la música de les bandes que interpretaven diversos himnes revolucionaris. El moment ha estat d'una grandesa i d'una emoció indescriptible.

El «Zirianin» ha fet la seva aparició remolcat per un vaporot dels pràctics.

Penjaven dels pals infinitat de banderes i gallardets. A popa portava la bandera de la U. R. S. S. —la falç i el martell—, i al pal de proa, al capdamunt, la de la República espanyola. El vaixell està pintat de fosc i malgrat ésser de càrrega té unes línies força elegants, especialment el castell de proa. Porta una xemeneia.

Els tripulants, visiblement emocionats, corresponien a les ovacions del públic aculant el puny clos i llançant visques que eren contestats entusiàsticament pel poble.

A les dues, aproximadament, han acabat les operacions d'amarratge i han començat els parlaments davant del mateix vaixell i emprant els micròfons de les emissores de Catalunya.

COMENCEN ELS PARLaments

Han començat parlant representants de les organitzacions antifeixistes i seguidament Jaume Miravittles, que duia la salutació emocionada del President de la Generalitat de Catalunya, i ha estat ovacionadíssim.

A continuació ha parlat un dels mariners del vaixell rus, dient que portava també la salutació del poble de la U. R. S. S. als companys catalans: «Tots penseu en vosaltres, tots estaveu interessats que arribéssim bé». Ha acabat oferint l'ajut continuat del proletariat soviètic.

García Oliver, secretari de la Comissaria de Defensa, ha fet ús de la paraula i en català ha dit que la significació que ell té l'obligava a parlar en un sentit general en nom dels companys de tots els partits i tendències que lluiten als fronts. «La significació de la vinguda d'aquest vaixell és enorme, no pel que porta, sinó pel que significa. Avui, per sobre de tot —ha acabat dient— s'imposa una cohesió entre Catalunya, Espanya i el món sencer contra el feixisme».

Mai com avui el poble de Barcelona no s'havia mobilitat amb l'entusiasme que ho ha fet per rebre el vaixell soviètic, el qual veiem aquí al moment d'enfocar la seva entrada al moll de la Barceloneta, vora la mola elegant de la torre de Jaume I. (Foto Centelles)

NO CESSA D'ANAR GENT A VEURE EL «ZIRIANIN»

Hores ha tardat encara la gent a destilar, puix eren molts als milers de persones que han volgut presenciar aquesta emocionant arribada. Per altra part, i durant tota la tarda, la gent no para d'anar al moll on està ancorat aquest vaixell, bo i testimoniant així la simpatia que en aquests moments sent el poble català per les repúbliques soviètiques.

Ha parlat seguidament el Conseller de Defensa

Díaz Sandino, que en nom dels homes que lluiten al front ha saludat, en els russos, la Revolució Social. «Lluitarem fins a aixalar el feixisme», ha acabat dient el conseller.

Seguidament també ha parlat Jacint Torhoy en nom de la Federació Anarquista Ibèrica.

L'últim dels oradors a parlar ha estat el senyor Consol General de

la U.R.S.S. a Catalunya, el qual ha

començat saludant també els que lluiten contra el feixisme d'Espanya i de tot el món. «Les vostres victòries són les nostres i els nostres cors bateguen a l'unison amb els vostres. Estem amb vosaltres. Visca el front únic de treballadors!»

Amb aquest parlament, que ha estat traduït, s'ha donat per acabat el magnífic acte que ha tingut lloc amb motiu de l'arribada del vaixell soviètic.

Mèxic enviarà el material de guerra que sigui necessari

Els obrers mexicans volen venir a lluitar al costat dels antifeixistes espanyols

Mèxic, 14.—Els elements republicans i obrers de Mèxic han demostrat en diferents ocasions la seva adhesió a la lluita antifeixista que sostenen els seus germans d'Espanya. Mèxic ha estat l'únic país del Centre America que ha demostrat palpablement l'interès vital amb què segueix l'epopeia dels obrers i republicans espanyols. Això ho sap bé el Govern de Madrid, i els socialistes, comunistes, anarquistes i republicans espanyols.

Fins ara lluiten a Espanya, al costat dels seus germans, dos-cents quaranta mexicans. Segons notícies que es reben de Madrid només un ha estat ferit en una batalla. L'entusiasme que regna a Mèxic per anar a l'ajut d'Espanya és enorme i sabem que hi ha nombrosos grups que es disposen a ajuntar els esforços per tal d'enviar a Espanya un gran contingent de lluitadors i el material que es consideri necessari.

Es combat en diversos sectors d'Aragó

Comunicats oficials

SECTOR ALCANYIÇ. — Les nostres forces han sostingut tiroteigs al poble de Vivé del Rio, amb un nucli de facciosos que atacaven aquesta posició.

SECTOR CASP. — Les nostres avançades que operen a Fuendetodos han practicat un avanç cap al nord. No han trobat resistència. S'han construït noves fortificacions, des d'on s'exerceix una forta pressió sobre les forces rebels de Belchite.

SECTOR BUJARALÓZ. — Al nord del sector, les nostres forces dominen tot Monte Oscuro, des d'on es dissolen petites concentracions faccioses, procedents de Perdigueria.

A la resta del front, sense novetats.

SECTOR OSCA. — Entre Robres i Alcubierre és rebutjat l'enemic en un nou intent d'atac.

Les nostres posicions de Yegueda i Bañeras han estat hostilitzades per l'artilleria enemiga. Els artillers d'aquests pobles han contestat el foc enèrgicament i han fet desistir l'enemic del seu intent.

L'aviació practica vols de reconeixement. Ha bombardejat totes les concentracions enemigues.

mirador discret

La vida romàntica i sentimental de Puixkin

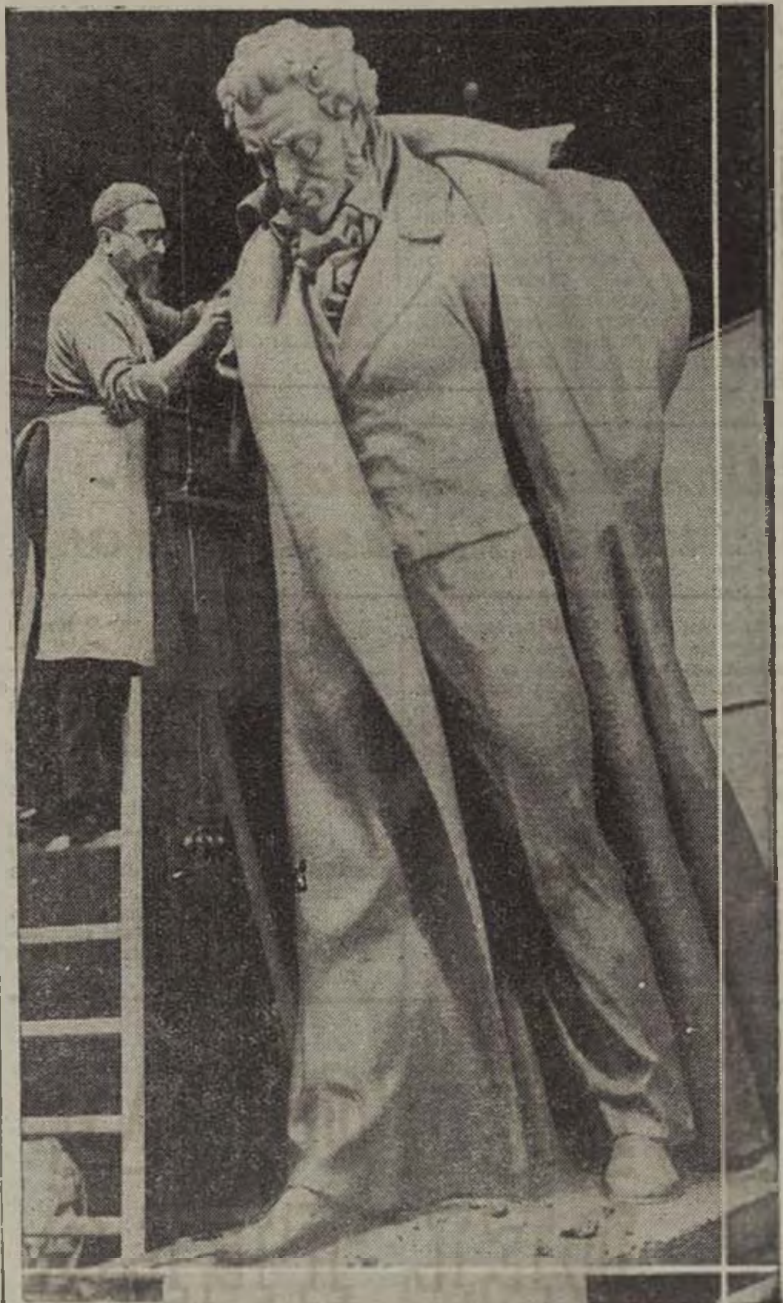
Rússia es disposa a commemorar solemnement el centenari de la mort d'aquest gran poeta

Fou la seva, la vida del gran escriptor A. S. Puixkin, una vida plena, plena de glòria, d'incidents, d'amors, de duels i d'aventures. Va morir jove, com els joves deus, com Mozart, com Schubert, com Katschi. I el seu naixement acompanyat del signe d'esplendor i de luxe. Res no mancava en aquella llar on veia per primera vegada la claror de la Rússia tsarista, en un dia de maig del 1799.

El pare era de les famílies més nobles de Moscou, més antigues i més riques; la seva infantesa semblava aquells contes que s'expliquen a vora el foc, durant el llarg hivern rus, quan tot resta colgat de neu. Vestits magnífics, randes, ors, aquests magnífics, randes, ors, aquesta frivolitat no aconseguien, però, matar aquella flama que duia dins aquell nen predestinat a escriure coses tan belles i que tanta emoció havien de despertar entre el poble rus.

I fou una dona precisament del poble una serventa la qui mostrà davant els ulls meravellats del petit Puixkin, tot un món per a ell desconegut, un món que no era aquell món de parets de marbre, de canelobres d'or de miralls de Venècia del seu palau, sinó el món de la Rússia autèntica, la Rússia dels pobres, dels mags, de les blanques esteses sobre les quals corrien lleugeres les troques plenes de cascavells.

I en serventa, que fou a la vegada la dida de la mare del poeta, començà a explicar-li llegendes, narracions, aventures el protagonista de les quals sempre era el mateix: el poble moscovita amb els seus dolors amb les seves alegries i aleshores Puixkin senti que estimava aquell poble d'una manera molt diferent del que li havien ensenyat. No era pas la gent bruta, dolenta, maledicent i criminal que deien els seus. Eren bons, sentimentals, pacífics i innocents. Davant aquelles perspecti-

La U. R. S. S. es disposa a commemorar dignament els cent anys de la mort del poeta màxim de Rússia, A. S. Puixkin, el fundador de la literatura moderna. A dalt veiem l'escultor soviètic S. D. Merkurov treballant en una escultura del poeta que ha d'ésser enclavada en una ciutat russa. A l'esquerra hom pot veure, en aquest vell quadre de Sokolov, el duel que costà la vida al gelós Puixkin. A la dreta, la muller del gran escriptor, Natàlia Nicolaievna (Fotos Universal)

¿ON ES GARCIA LORCA?, DEMANA WELLS

Londres, 13.—L'escriptor Hg. Wells ha tramès a les autoritats faccioses militars de Granada el despatx següent:

«President Pen Club de Londres desitja amb anhelat notícies del seu distingit col·lega Frederic Garcia Lorca, i agrairia molt la gentilesa d'una resposta».

La resposta ha estat la següent: «Coronel Govern de Granada a Wells.—Ignores el lloc on pugui trobar-se el senyor Frederic Garcia Lorca. Signat, Coronel aspinosa».

Dissabte serà inaugurada la Tómbola-Sorteig

A fi d'anunciar al públic que el dissabte que ve, dia 17, serà la data d'inauguració de la Tómbola-Sorteig de Milícies i Hospitals de Sang, que el Sindicat de Decoradors i Bells Oficis de la U. G. T. està acabant d'organitzar als jardins Soler i Rovira, Cortes, davant casa Llibre, ens plau regalar públicament els artistes col·laboradors i, en general, a totes les causes que amb la seva valerosa cooperació han fet possible portar a terme aquesta manifestació de germanívola solidaritat.

La Pinacoteca inaugura la temporada d'exposicions

«La Pinacoteca com inauguració de temporada va obrir una exposició de Pintura Catalana dels segles XIX i XX, Mir, Porcar, Lluís, Montaner, Santalucia, Amat, Vayreda, Bosc-Roge, Conde-Saura, Puigdemolins, Lu Pasqual, Labarta, Moner, Massot, Ventosa, Cencas, Palau, Sabatè, Pulg, Peruch, D. Vilh, Yeern, i Mumbur».

L'Exposició d'Art Català a París assolirà una gran importància

Els nostres millors pintors antics i moderns hi estaran representats

El Consell de Belles Arts i Arts Aplicades d'acord amb els sindicats d'Escriptors i Pintors C.N.T. i U.G.T. i amb els col·leccionistes particulars, es proposa cel·lar una exposició d'Art Català a París.

El Consell de Belles Arts delega dos companys a França, els quals s'entrevistaran amb els representants del Front Popular i de la «Casa de la Cultura». El projecte fou ben acollit i gràcies a l'activitat i entusiasme dels companys francesos, han estat donades totes menes de facilitats i l'exposició es fa un fet.

Per les circumstàncies en què es porta a terme aquesta exposició, ens recorda aquella altra inoblidable exposició d'art francès que durant la gran guerra tingué lloc a Barcelona. Avui com llavors, l'art agermana els dos països llatins. França ens torna ara l'avinentesa que li oferírem l'any 1917 i ens ofereix hospitalitat perquè puguem demostrar al món el que és el nostre art i el que aspira a ésser el nostre Art.

Per a nosaltres artistes, com llavors els artistes francesos, travessen les barreres que queden. Molt d'ells lluiten al front, i d'altres a la rera, guardant sense descans en les organitzacions i contribuint amb el seu esforç i entusiasme a la desfeta del feixisme.

No obstant, els artistes saben el que representa per a tots nosaltres aquesta exposició i, sobreposant-se a les doloroses circumstàncies, han procurat que la seva aportació respongués a l'alta missió que el nostre Art ha de complir a França.

Per altra part, els col·leccionistes, donant prova del seu entusiasme per l'exposició, han ofert, des del primer moment, tota mena de facilitats al Consell de Belles Arts, per a seleccionar el més important entre el que el seu esforç i entusiasme a la desfeta del feixisme.

No obstant, els artistes saben el que representa per a tots nosaltres aquesta exposició i, sobreposant-se a les doloroses circumstàncies, han procurat que la seva aportació respongués a l'alta missió que el nostre Art ha de complir a França.

Per altra part, els col·leccionistes, donant prova del seu entusiasme per l'exposició, han ofert, des del primer moment, tota mena de facilitats al Consell de Belles Arts, per a seleccionar el més important entre el que el seu esforç i entusiasme a la desfeta del feixisme.

completes que s'hagin vist. Reunirà representació de tota la pintura catalana des dels Rigats, Fortuny, Martí, Caba, B. Mercader, Simó, Gómez Cases i Rossinyol, fins als nostres dies.

Picasso, l'actual director del Museu del Prado, ha demostrat el més gran entusiasme per aquesta manifestació d'art i ha comunicat al Consell de Belles Arts que té preparada una col·lecció d'obres seves per a enviar-les al saló d'Art Català. També ha aprofitat aquesta ocasió per a manifestar l'honor que representa per a ell contribuir al costat del seu poble, a la lluita antifeixista.

Aquesta valuosa adhesió ens omple de joia. Picasso, pintor nascut en terra andalusina, no oblidarà Catalunya, ni oblidarà la terra que el veí donar els primers passos en el món de l'art, i emocionat per la lluita heroica que el poble porta a cap, es posa al nostre costat. Al costat del poble

que tant ha estimat, com ho prova a bastament la seva obra en totes les etapes estètiques.

La Catalunya burgesa tenia un deute amb Picasso. Avui el poble és amo dels seus destins i Picasso, fill del poble, torna al poble amb tot l'entusiasme que el caracteritza.

Catalunya, terra de tradició industrial, és també terra d'artistes i quan un poble, enmig d'una convulsió com la que sofrim, sap reaccionar espiritualment i troba el càlid entusiasme de l'Intelecte mundial que li ofereix solidaritat i energia per anorrear la fera negra del feixisme, aquest poble, formant un bloc indestructible amb les altres terres germanes d'Iberia, ha d'obtenir la victòria que ens obrirà les portes d'un món millor.

¿Està representada la C. N. T. al Govern d'Euscadi?

Un redactor de «A B C» s'ha entrevistat amb el ministre basc sen se cartera, senyor Irujo. El qual, després de remarcar la importància que per a la lluita contra el feixisme ha tingut al seu país la constitució del Govern autònom, ha manifestat que aviat entrará a formar part del Govern del País Basc un representant de la C. N. T.

Consignes de la C.N.T.

- Primera. — En els moments en què vivim, moments de guerra a mort contra el monstruós feixisme, tots els treballadors d'ambdós sexes, manuals i intel·lectuals, hem de considerar-nos mobilitzats.
- Segona. — Ningú no haurà d'oblidar, sota cap pretext, la consigna anterior.
- Tercera. — Mentre duri la guerra no es podran presentar noves bases de treball, molt més si aquestes han de gravar la nova economia; així ho ha acordat l'organització confederal i és ineludible de tenir-ho en compte.
- Quarta. — Quan hom treballi, sobretot en produccions que tinguin una relació directa o indirecta amb la lluita antifeixista, no es podrà exigir que es respectin les bases de treball, ni en salari ni en jornals.
- Cinquena. — No es percebrà cap suplement per hores extraordinàries fetes en producció útil per a la guerra antifeixista.
- Sisena. — Cap productor no podrà negar-se a fer un treball, quan hom li ho demani, si és beneficiós per a la nova era que es gesta.
- Setena. — Cal intensificar la producció en totes les seves fases; cal produir, però no com abans del 19 de juliol, sinó més i més. Treballar, produir, vèncer; aquest ha d'ésser l'únic pensament de tota persona conscient dels seus drets i deures.
- Vuitena. — Mentre no hagi finalitzat la nostra missió al front de batalla no s'haurà de celebrar cap festa intersemanal, puix que minven extraordinàriament la producció i graven l'economia.
- Novena. — Els preus dels queviures i les mercaderies no podran ésser augmentats sense autorització prèvia dels organismes competents; qui no ho faci, s'atindrà a les conseqüències.
- Desena. — Els Sindicats, Comitès i delegats de fàbriques, tallers i obres, amb el concurs dels homes revolucionaris, seran els encarregats de veïllar pel respecte estricte d'aquestes consignes.
- Per la Federació Local de Sindicats Unics, EL COMITE.

CAL TORNAR DIVERSOS AUTOMOBILS

Interessa que els cotxes les característiques dels quals es detallen a continuació, siguin posats a disposició d'aquest Consell al termini de quaranta-vuit hores: B-65.141, Buich; B-61.293, Glòria; B-64.224, Adler; B-36.415, Motosacoche; B-61.567, Peugeot; B-61.890, Ford; B-66.427, Adler; B-51.498, Austin; B-64.684, Morris; B-63.974, Studebaker; B-63.072, Studebaker; B-55.492, Studebaker; B-53.350, Studebaker; B-29.386, Erskino; B-45.205, Fiat; B-59.990, Opel; EE 14474, Plymouth; B-42.720, Hispano Suïssa; B-60.639, Citroën; B-28.930, Kröyer; B-66.867, Opel; B-59.211, Ford; B-63.784, Buich; B-43.033, Talbot; B-43.326, Natchis; B-24.028, Studebaker.

S'advertix als usuaris d'aquests vehicles que passat aquest termini les patrulles demanaran responsabilitat als conductors dels cotxes esmentats.

Per a lliurar el cotxe ha de passar-se per la Conselleria de Serveis Públics (passeig de Gràcia, 92).

En espera d'operacions decisives al front aragonès

Comunicat d'ahir del conseller de Defensa a S. E. el President de Catalunya:

«Alcanic, Casp i Bujaraloz, sense novetat.

A Barbastro continua la pressió enemiga al front d'Alcubierre, on ha estat rebutjada per les nostres milícies.

Sequeda i Barnastots han estat bombardejades per l'enemic, sense resultat.

A tot el front aragonès ha continuat la tàctica de reconeixements per la nostra aviació.»

Anuncieu a ULTIMA HORA

Ajut per als refugis d'Irun, del Centre i d'Extremadura

Tot antifeixista sap molt bé en quines condicions abandonà llurs llars la població republicana del Centre, d'Extremadura i Irun.

Davant de les criminals bandes faccioses i aduoc sota la persecució dels avions enemics es velen obligats a abandonar llurs domicilis i deixar els pocs bens que posseïen davant de la impossibilitat d'emportar-se'ls. En poques paraules, encara estan amb la roba que portaven al damunt.

Davant d'aquesta trista situació dels valents habitants que abans de doblegar-se al jou feixista abandonaren les llurs, el Socors Roig Internacional prega a les masses laborioses de Catalunya i especialment les de Barcelona que facin lliurament immediat, ja que les inclemències del temps no permet ajornar-ho, de tota mena de robes per a dones, nens i homes, a, seu estatge del passeig de Gràcia, 38, pral.

El Socors Roig Internacional espera que una vegada més el poble de Barcelona correspondrà amb el seu sentit de classe a aquesta crida de solidaritat.

Els lliuraments poden fer-se a, passeig de Gràcia, 38, pral. de nou a una del matí i de tres a set de la tarda.

Les forces catalanes als fronts de lluita

L'exèrcit de la Llibertat, de Catalunya, lluita des de fa prop de tres mesos en diversos fronts de la Península.

El 23 de juliol, tres dies després d'haver aïxat l'intent de cop d'Estat per part dels militars feixistes, la primera columna catalana sortia de Barcelona camí de Saragossa. Tot el poble de Catalunya seguia amb l'esperit inquiet el pas de l'esmentada columna i es preparava per a participar directament en les més insignificants manifestacions de la lluita contra l'opressió feixista. Al cap de dos dies sortia una altra columna de valents lluitadors que anaven a defensar les llibertats conquistades i a alliberar els nostres germans aragonesos de la grapa angustiosa de la reacció.

Des d'aleshores Catalunya ha viscut completament per a la guerra. Han sovintejat les columnes que sortien cap als fronts, l'ajut que la població civil prestava als lluitadors i la vida social i política de Catalunya ha girat totalment entorn d'una única consigna: guanyar ràpidament la guerra.

Als tres fronts d'Aragó, les milícies catalanes lluiten magníficament contra el feixisme. Nosaltres hem vist els nostres milicians en diverses fases de la lluita. Els hem vist a l'hora de les victòries, a l'hora dels moments greus, quan el fred era l'enemic més terrible, quan la pluja semblava fer impossible tota estada a les trinxeres. Cada milicià del front és un heroi; cada company que lluita a qualsevol de les línies de foc, té la categoria d'un dels grans lluitadors històrics.

Prop d'Osca vam tenir ocasió de veure els milicians després d'un combat que havia durat trenta hores. Ni la son ni el cansament, ni la fatiga aclaparadora, no els havia dominat. Enfront d'ells va lluitar el Terç i hagué de fugir davant l'empenta de les milícies. Quan l'hora del repos havia arribat, va començar a caure una pluja intensa que durà vint-i-quatre hores. Era impossible dormir a les trinxeres. Més de dos pans d'aigua les emplenava. L'enemic volgué aprofitar-se d'aquesta ocasió i intentà, sota la pluja, un nou atac. Llur deserta fou total. Més de dos-cents rebets van quedar al camp de batalla. Tots ells eren del Terç i portaven uniformes nous. Després ens assabentarem que era la primera columna del Tercio de Sanjurjo, format tota pocs dies a Saragossa. En la primera actuació del flamant Terç, va desertar una gran part dels que el formaven.

Al front de Saragossa i al del de Terol, on les columnes de Durruti i de Pérez Salas, respectivament, assegen les posicions rebels i avancen cap a la conquesta de Saragossa i de Terol cada lluita que es lliura és una victòria per a les nostres forces. Terol està totalment encerclat, igualment que Osca. Les milícies catalanes que el volten fan tot el possible perquè pugui rebre ajut d'homes i de queviures d'enlloc. La caiguda d'Osca i de Terol no pot pas trigar. Llavors començarà el veritable setge de Saragossa. Tot un cercle de ferro voltarà la ciutat de l'Ebro i obligarà el feixisme a lliurar-se a les forces catalanes o a morir amb les armes a la mà.

Encara, però, hi ha una altra columna catalana. Encara hi ha un altre cos d'exèrcit que lluita magníficament en terres d'Extremadura. Des de la emeseta central, des dels paisatges daurats de les planúries immenses de Castella, les milícies catalanes, sempre conquerint horitzons, varen anar a lluitar a Extremadura. Varen lluitar i varen vèncer, i obligaren l'enemic a lliurar les seves posicions i a abandonar grans quantitats de material.

Les forces catalanes lluiten per tots els fronts de la Península. Els homes de Catalunya han anat a defensar els germans de Castella, i la sang generosa dels treballadors catalans ha estat vessada com a prova infinita d'amor i de sacrifici en defensa de la Llibertat, que és i ha d'ésser consigna omnipotent de tots els lluitadors.

Vegeu aquests milicians de Catalunya que lluiten al front d'Avila. Amb ells, la bandera barrada de la nostra terra, que mostren en triomf... (Centelles)

ESPECTACULARIS

Davant la mobilització ciutadana acordada per la Conselleria de Defensa

El nostre col·lega «Treball» fa el següent comentari al Decret de mobilització dels ciutadans útils dels 18 als 40 anys, fet públic die, ençara per la Conselleria de Defensa:

«Les normes dictades per la Conselleria de Defensa per tal de procedir, d'acord amb el decret de data 30 de setembre darrer, a l'allistament de tots els ciutadans de 18 a 40 anys, cal que siguin acceptades i acomplertes ràpidament. Tot hom ha de comprendre que al·lo preterent, el problema més peremptori que tenim plantejat, és el del més immediat ataxament de les hordes faccioses que pretenen usurpar el feixisme als pobles hispànics i reduir tots els treballadors a la més iníqua explotació i al més afros esclavatge».

La mobilització de tots els ciutadans útils permetrà barrar el pas a les bandes d'assassins que tan traïdorament han agredit la democràcia republicana.

Però, per al millor rendiment de la mobilització, cal preveure certes mesures que faran que no s'hagi de perdre temps en la provisió de les rectificacions que en un moment donat podrien trencar la coordinació de les directrius bàliques.

Creiem que fóra molt interessant que es pensés ja en l'adopció de l'uniforme únic per a tots els mobilitzats, ultra, després, també, de l'adopció del casaca única, de manera que el mobilitzat, en un moment donat, pogués ser reconegut sense cap dificultat.

Caldria confeccionar així mateix, ràpidament, un projecte de nou reglament d'aquest exercit popular i reclamar de tots els mobilitzats un jurament antifeixista, de fidelitat al poble que lluita i lluitarà fins a la mort, contra el militarisme agressor de les llibertats del treballador i del règim democràtic legalment instaurat per la voluntat popular mitjançant sufragi.

No seria sobrer, en fer viables aquestes disposicions, que també s'organitzessin les atribucions que tindràn les forces militars que aniran a formar-se d'una manera efectiva, permanent i definitiva.

Creiem que aquests punts són de cabal·la importància per tal que l'efort que s'ha de fer en donar la batalla final al feixisme sanguinari, ens porti ràpidament a la victòria».

El Govern espanyol expressa el seu agraïment a la U.R.S.S.

Madrid, 13. — Des de les cinc de la tarda fins a les nou de la nit ha durat el Consell de Ministres d'avui. El ministre d'Instrucció encapçalat pel Secretari, ha manifestat als periodistes que s'havien despatxat alguns assumptes normals i ha afegit:

«El Govern, després de tenir coneixement de la distinció realitzada dels queviures que han estat transmesos per la U.R.S.S., com també de la seva adquisició i repartiment, produïda de la subvenció que transmeten al Govern espanyol, aquests agraïment expressat públicament al seu agraïment al país dels Soviets, fent-ho constar així en un comunicat oficial que es transmetrà».

Han estat detingudes diverses personalitats de la política catalana en el moment que intentaven marxar cap a Gènova

Hi ha entre els detinguts la filla del botxí Martínez Anido?

Els agents de la policia de la Generalitat afectes a la brigada d'estrangers de la Delegació de l'Estat, realitzaren un bon servei en procedir a la detenció de nou persones que tractaven de fugir a l'estranger sense passaport, tenint en compte la personalitat de cadascuna d'elles.

Entre els detinguts hi ha tres altes personalitats de la política catalana, la filla d'un ex-general, i el seu marit, que és molt conegut a la nostra ciutat, un escolapi i altres personalitats de dretes.

El descobriment d'aquest fet és degut que la policia tingue notícies que unes persones tractaven de marxar sense el passaport i que degut a la seva personalitat no els hauria estat facilitat i serien detinguts, i a aquesta finalitat hom cercà un fals contrametre de valxell que els permetria marxar en un vapor carboner, mitjançant el lloguer de quantitats convingudes.

Les converses amb el fals contrametre tingueren lloc entre els representants dels detinguts i el contrametre a l'interior d'un cotxe de la Creu Roja, convenientment preparat, i allí s'assenyalà el dia, el valxell i la destinació dels passatgers, era cap a Gènova.

Hom convingué també que tots els detinguts i els seus marits, les quals no serien escolades i que havien de portar qualsevol per a poder atendre al seu sosteniment a l'estranger.

El Comitè Central del Socors Roig de París, Obrers d'Unitats, el socialista, continuant el seu treball constant i sistemàtic d'ajut als companys que lluiten al front de batalla, ha enviat al front d'Osca, per als milicians que lluiten contra el feixisme, el següent:

«14 abrics, 110 trinxeres, 140 impermeables, 38 tabaris, 13 capots, 63 sueters sense mànega, 27 vestits interiors completats, 39 vestits interiors alforpats, 106 sueters amb mànega».

Aquest Comitè Central, en nom de tots els companys que ofereixen continuament la seva vida per a enderrocar d'una manera decisiva tota l'opressió feudal-capitalista, transmet les més expressives gràcies a tots els ciutadans i ciutadanes antifeixistes que han contribuït amb donatius de tota mena a l'obra magna d'ajut als lluitadors del front i a les víctimes del feixisme.

«14 abrics, 110 trinxeres, 140 impermeables, 38 tabaris, 13 capots, 63 sueters sense mànega, 27 vestits interiors completats, 39 vestits interiors alforpats, 106 sueters amb mànega».

Aquest Comitè Central, en nom de tots els companys que ofereixen continuament la seva vida per a enderrocar d'una manera decisiva tota l'opressió feudal-capitalista, transmet les més expressives gràcies a tots els ciutadans i ciutadanes antifeixistes que han contribuït amb donatius de tota mena a l'obra magna d'ajut als lluitadors del front i a les víctimes del feixisme.

«14 abrics, 110 trinxeres, 140 impermeables, 38 tabaris, 13 capots, 63 sueters sense mànega, 27 vestits interiors completats, 39 vestits interiors alforpats, 106 sueters amb mànega».

Aquest Comitè Central, en nom de tots els companys que ofereixen continuament la seva vida per a enderrocar d'una manera decisiva tota l'opressió feudal-capitalista, transmet les més expressives gràcies a tots els ciutadans i ciutadanes antifeixistes que han contribuït amb donatius de tota mena a l'obra magna d'ajut als lluitadors del front i a les víctimes del feixisme.

«14 abrics, 110 trinxeres, 140 impermeables, 38 tabaris, 13 capots, 63 sueters sense mànega, 27 vestits interiors completats, 39 vestits interiors alforpats, 106 sueters amb mànega».

Aquest Comitè Central, en nom de tots els companys que ofereixen continuament la seva vida per a enderrocar d'una manera decisiva tota l'opressió feudal-capitalista, transmet les més expressives gràcies a tots els ciutadans i ciutadanes antifeixistes que han contribuït amb donatius de tota mena a l'obra magna d'ajut als lluitadors del front i a les víctimes del feixisme.

«14 abrics, 110 trinxeres, 140 impermeables, 38 tabaris, 13 capots, 63 sueters sense mànega, 27 vestits interiors completats, 39 vestits interiors alforpats, 106 sueters amb mànega».

Aquest Comitè Central, en nom de tots els companys que ofereixen continuament la seva vida per a enderrocar d'una manera decisiva tota l'opressió feudal-capitalista, transmet les més expressives gràcies a tots els ciutadans i ciutadanes antifeixistes que han contribuït amb donatius de tota mena a l'obra magna d'ajut als lluitadors del front i a les víctimes del feixisme.

«14 abrics, 110 trinxeres, 140 impermeables, 38 tabaris, 13 capots, 63 sueters sense mànega, 27 vestits interiors completats, 39 vestits interiors alforpats, 106 sueters amb mànega».

Un nou programa de varietats al Tivoli

El Tivoli, a les nits, és potser un dels teatres barcelonins que es veuen més concorreguts. Les varietats han tingut sempre a casa nostra un públic vastíssim que aquests dies sembla, encara, haver augmentat.

Al teatre del carrer de Casp cada setmana es canvia l'elenc de músicall. Ara, en el tercer programa, hom pot admirar algunes atraccions excel·lents.

Glòria Libran és una ballarina del gènere espanyol que posa una gran passió en les seves danses; Conxita Martínez agrada molt en les seves cançons finament entonades. En el ram de balls, hi ha encara una parella flamenco, Bertran-Molina, molt discreta; una altra de balls acrobàtics, Zineray i Monilla, molt efectista; i Roseta Segovia, jove ballarina ballarina.

Un número molt bon rebut pel públic fou Xavier, amb els seus gossos ensinistrats. Treball simple i ple d'humor. De la mateixa simplicitat participa el número del fenomen vocal «Caballero Fabra» amb la boca imita tots els sorolls; des del rossiñol a un tramvia!

L'intermediari Deigado bat el rècord de rialles. I encara formen en el programa la cançonista Solita Sanahuja i els acrobates Germans Ferrer.

Tot plegat, amenitzat per la Demon's Jazz, que executa unes quantes composicions i alguns «pouturrís» amb l'entusiasme i la brillantor de sempre.

Loy cançonetista; Jonny-Pompi i Mania, parodistes; Petit Gardel, estilita de tango; Empar Sorri, cançonista; Pilar Plá, id.; Creus, atracció mágica; Pilar Bello ball espanyol; Rondalla aragonesa; regional; Germanes Ortega cançonista; Manuela Alegre, recital; Pere Caballero, estilita de tango; Rafael González, organitzador; Antoni Morales, director artístic. Els quals han organitzat una tournée artística que sortirà dintre pocs dies vers els diversos fronts.

Es diene d'elogi l'entusiasme i el desinterés amb què aquesta campanya d'ofereixen a les nostres milícies el millor del seu art.

DEL FORAT DEL TELÓ

«Homenatge València». Dissabte, dia 17, a l'Olympia se celebrà un festival organitzat per València, la filla del ciutadà del Tivoli, a profit de les Milícies Antifeixistes i els Hospital de sang.

TOTS VALENCIANS. — Seran elements que prendran part en l'Homenatge València a Catalunya.

LA BANDA MUNICIPAL. — Valencians donarà un concert aprofit de festa, a l'Olympia. L'Ajuntament valencianès col·laborarà així en el festival.

UN VAGO LES FLORS. — ofert tal, bé pels regidors valencians. Flors de València que seran dipositades als llocs on el 19 de juliol engegaren els horris de la llibertat.

EL COMITÈ DEL TEATRE. — Ha donat tota mena de facilitats per a la realització de l'Homenatge València a Catalunya al Comitè organitzador.

ADHESIONS. — Al festival «Homenatge València a Catalunya» s'hi han adherit amb entusiasme les entitats «Acció Valencianista», «Esquerra», «Casa Valenciana» i «Círcol Valencianista».

«PARE VOSTRE LA BURRA AMIC». Interpretada per artistes i milicians de València, iniciarà el programa.

SALUTACIÓ. — Un representant de l'Ajuntament de València saludarà Catalunya des de la tribuna de l'Olympia.

UN PROGRAMA DE MÚSICA RUSSA. — Serà interpretat per la llorejada Banda Municipal de València, sota la direcció del mestre Luis Ayllón.

EL TENOR TALAVERA. — Debuta avui al Tivoli amb la popular «Marina».

EL TENOR JARÉS. — Un altre valor teatral que es presenta al públic, divendres, amb l'òpera «Rigoletto».

EL TENOR MOLLERAS. — Tornerà a triomfar en el «Pagliacci» d'una manera rotunda i definitiva, nom correspon a un tenor de renom universal.

«LOHENGRIIN». — Activament, amb caràcter d'esdeveniment, es prepara al Tivoli el muntatge escènic de «Lohengrin».

MADAME BUTTERFLY. — Tornerà al Tivoli, encara, per l'apassionant partitura de Carme Bau Bonaplata i Santacristina.

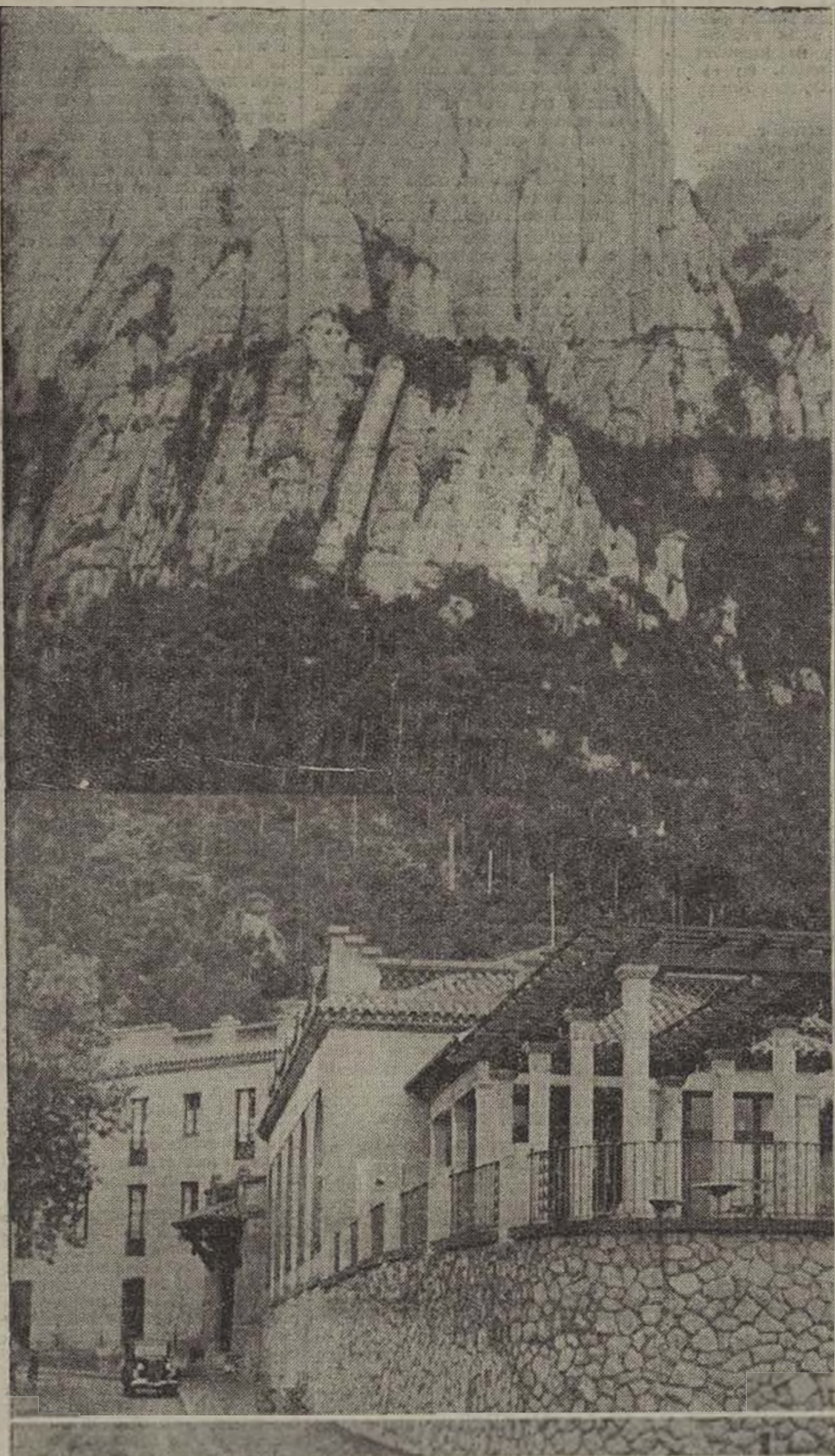
«LA BOHEMA». PER LAZARO. — És l'esdeveniment que per al gran públic es prepara al Tivoli.

«DANTON». — Està en estudi el muntatge d'aquesta obra de Romani Rolland, en un teatre barcelonès.

MIQUEL PEDROLA. — Ha visitat el Comitè Econòmic del Teatre per tal de regalar-li, en nom seu, de la seva esposa, la coneguda actriu Amada Alegre, les facilitats i protecció que va prestar a la celebració de l'homenatge a la memòria del seu fill Miquel Pedrola, caigut heròicament al front d'Aragó. El company Pedrola ens va

GOYA.—«El poble en armes» (número 3); «Dramas del presidio»; «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 4); «El poble en armes» (número 5); «Dramas del presidio» (número 6); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 7); «El poble en armes» (número 8); «Dramas del presidio» (número 9); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 10); «El poble en armes» (número 11); «Dramas del presidio» (número 12); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 13); «El poble en armes» (número 14); «Dramas del presidio» (número 15); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 16); «El poble en armes» (número 17); «Dramas del presidio» (número 18); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 19); «El poble en armes» (número 20); «Dramas del presidio» (número 21); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 22); «El poble en armes» (número 23); «Dramas del presidio» (número 24); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 25); «El poble en armes» (número 26); «Dramas del presidio» (número 27); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 28); «El poble en armes» (número 29); «Dramas del presidio» (número 30); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 31); «El poble en armes» (número 32); «Dramas del presidio» (número 33); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 34); «El poble en armes» (número 35); «Dramas del presidio» (número 36); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 37); «El poble en armes» (número 38); «Dramas del presidio» (número 39); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 40); «El poble en armes» (número 41); «Dramas del presidio» (número 42); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 43); «El poble en armes» (número 44); «Dramas del presidio» (número 45); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 46); «El poble en armes» (número 47); «Dramas del presidio» (número 48); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 49); «El poble en armes» (número 50); «Dramas del presidio» (número 51); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 52); «El poble en armes» (número 53); «Dramas del presidio» (número 54); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 55); «El poble en armes» (número 56); «Dramas del presidio» (número 57); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 58); «El poble en armes» (número 59); «Dramas del presidio» (número 60); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 61); «El poble en armes» (número 62); «Dramas del presidio» (número 63); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 64); «El poble en armes» (número 65); «Dramas del presidio» (número 66); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 67); «El poble en armes» (número 68); «Dramas del presidio» (número 69); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 70); «El poble en armes» (número 71); «Dramas del presidio» (número 72); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 73); «El poble en armes» (número 74); «Dramas del presidio» (número 75); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 76); «El poble en armes» (número 77); «Dramas del presidio» (número 78); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 79); «El poble en armes» (número 80); «Dramas del presidio» (número 81); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 82); «El poble en armes» (número 83); «Dramas del presidio» (número 84); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 85); «El poble en armes» (número 86); «Dramas del presidio» (número 87); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 88); «El poble en armes» (número 89); «Dramas del presidio» (número 90); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 91); «El poble en armes» (número 92); «Dramas del presidio» (número 93); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 94); «El poble en armes» (número 95); «Dramas del presidio» (número 96); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 97); «El poble en armes» (número 98); «Dramas del presidio» (número 99); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 100); «El poble en armes» (número 101); «Dramas del presidio» (número 102); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 103); «El poble en armes» (número 104); «Dramas del presidio» (número 105); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 106); «El poble en armes» (número 107); «Dramas del presidio» (número 108); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 109); «El poble en armes» (número 110); «Dramas del presidio» (número 111); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 112); «El poble en armes» (número 113); «Dramas del presidio» (número 114); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 115); «El poble en armes» (número 116); «Dramas del presidio» (número 117); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 118); «El poble en armes» (número 119); «Dramas del presidio» (número 120); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 121); «El poble en armes» (número 122); «Dramas del presidio» (número 123); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 124); «El poble en armes» (número 125); «Dramas del presidio» (número 126); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 127); «El poble en armes» (número 128); «Dramas del presidio» (número 129); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 130); «El poble en armes» (número 131); «Dramas del presidio» (número 132); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 133); «El poble en armes» (número 134); «Dramas del presidio» (número 135); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 136); «El poble en armes» (número 137); «Dramas del presidio» (número 138); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 139); «El poble en armes» (número 140); «Dramas del presidio» (número 141); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 142); «El poble en armes» (número 143); «Dramas del presidio» (número 144); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 145); «El poble en armes» (número 146); «Dramas del presidio» (número 147); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 148); «El poble en armes» (número 149); «Dramas del presidio» (número 150); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 151); «El poble en armes» (número 152); «Dramas del presidio» (número 153); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 154); «El poble en armes» (número 155); «Dramas del presidio» (número 156); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 157); «El poble en armes» (número 158); «Dramas del presidio» (número 159); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 160); «El poble en armes» (número 161); «Dramas del presidio» (número 162); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 163); «El poble en armes» (número 164); «Dramas del presidio» (número 165); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 166); «El poble en armes» (número 167); «Dramas del presidio» (número 168); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 169); «El poble en armes» (número 170); «Dramas del presidio» (número 171); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 172); «El poble en armes» (número 173); «Dramas del presidio» (número 174); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 175); «El poble en armes» (número 176); «Dramas del presidio» (número 177); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 178); «El poble en armes» (número 179); «Dramas del presidio» (número 180); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 181); «El poble en armes» (número 182); «Dramas del presidio» (número 183); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 184); «El poble en armes» (número 185); «Dramas del presidio» (número 186); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 187); «El poble en armes» (número 188); «Dramas del presidio» (número 189); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 190); «El poble en armes» (número 191); «Dramas del presidio» (número 192); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 193); «El poble en armes» (número 194); «Dramas del presidio» (número 195); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 196); «El poble en armes» (número 197); «Dramas del presidio» (número 198); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 199); «El poble en armes» (número 200); «Dramas del presidio» (número 201); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 202); «El poble en armes» (número 203); «Dramas del presidio» (número 204); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 205); «El poble en armes» (número 206); «Dramas del presidio» (número 207); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 208); «El poble en armes» (número 209); «Dramas del presidio» (número 210); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 211); «El poble en armes» (número 212); «Dramas del presidio» (número 213); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 214); «El poble en armes» (número 215); «Dramas del presidio» (número 216); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 217); «El poble en armes» (número 218); «Dramas del presidio» (número 219); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 220); «El poble en armes» (número 221); «Dramas del presidio» (número 222); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 223); «El poble en armes» (número 224); «Dramas del presidio» (número 225); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 226); «El poble en armes» (número 227); «Dramas del presidio» (número 228); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 229); «El poble en armes» (número 230); «Dramas del presidio» (número 231); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 232); «El poble en armes» (número 233); «Dramas del presidio» (número 234); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 235); «El poble en armes» (número 236); «Dramas del presidio» (número 237); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 238); «El poble en armes» (número 239); «Dramas del presidio» (número 240); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 241); «El poble en armes» (número 242); «Dramas del presidio» (número 243); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 244); «El poble en armes» (número 245); «Dramas del presidio» (número 246); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 247); «El poble en armes» (número 248); «Dramas del presidio» (número 249); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 250); «El poble en armes» (número 251); «Dramas del presidio» (número 252); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 253); «El poble en armes» (número 254); «Dramas del presidio» (número 255); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 256); «El poble en armes» (número 257); «Dramas del presidio» (número 258); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 259); «El poble en armes» (número 260); «Dramas del presidio» (número 261); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 262); «El poble en armes» (número 263); «Dramas del presidio» (número 264); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 265); «El poble en armes» (número 266); «Dramas del presidio» (número 267); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 268); «El poble en armes» (número 269); «Dramas del presidio» (número 270); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 271); «El poble en armes» (número 272); «Dramas del presidio» (número 273); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 274); «El poble en armes» (número 275); «Dramas del presidio» (número 276); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 277); «El poble en armes» (número 278); «Dramas del presidio» (número 279); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 280); «El poble en armes» (número 281); «Dramas del presidio» (número 282); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 283); «El poble en armes» (número 284); «Dramas del presidio» (número 285); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 286); «El poble en armes» (número 287); «Dramas del presidio» (número 288); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 289); «El poble en armes» (número 290); «Dramas del presidio» (número 291); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 292); «El poble en armes» (número 293); «Dramas del presidio» (número 294); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 295); «El poble en armes» (número 296); «Dramas del presidio» (número 297); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 298); «El poble en armes» (número 299); «Dramas del presidio» (número 300); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 301); «El poble en armes» (número 302); «Dramas del presidio» (número 303); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 304); «El poble en armes» (número 305); «Dramas del presidio» (número 306); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 307); «El poble en armes» (número 308); «Dramas del presidio» (número 309); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 310); «El poble en armes» (número 311); «Dramas del presidio» (número 312); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 313); «El poble en armes» (número 314); «Dramas del presidio» (número 315); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 316); «El poble en armes» (número 317); «Dramas del presidio» (número 318); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 319); «El poble en armes» (número 320); «Dramas del presidio» (número 321); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 322); «El poble en armes» (número 323); «Dramas del presidio» (número 324); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 325); «El poble en armes» (número 326); «Dramas del presidio» (número 327); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 328); «El poble en armes» (número 329); «Dramas del presidio» (número 330); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 331); «El poble en armes» (número 332); «Dramas del presidio» (número 333); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 334); «El poble en armes» (número 335); «Dramas del presidio» (número 336); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 337); «El poble en armes» (número 338); «Dramas del presidio» (número 339); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 340); «El poble en armes» (número 341); «Dramas del presidio» (número 342); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 343); «El poble en armes» (número 344); «Dramas del presidio» (número 345); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 346); «El poble en armes» (número 347); «Dramas del presidio» (número 348); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 349); «El poble en armes» (número 350); «Dramas del presidio» (número 351); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 352); «El poble en armes» (número 353); «Dramas del presidio» (número 354); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 355); «El poble en armes» (número 356); «Dramas del presidio» (número 357); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 358); «El poble en armes» (número 359); «Dramas del presidio» (número 360); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 361); «El poble en armes» (número 362); «Dramas del presidio» (número 363); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 364); «El poble en armes» (número 365); «Dramas del presidio» (número 366); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 367); «El poble en armes» (número 368); «Dramas del presidio» (número 369); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 370); «El poble en armes» (número 371); «Dramas del presidio» (número 372); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 373); «El poble en armes» (número 374); «Dramas del presidio» (número 375); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 376); «El poble en armes» (número 377); «Dramas del presidio» (número 378); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 379); «El poble en armes» (número 380); «Dramas del presidio» (número 381); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 382); «El poble en armes» (número 383); «Dramas del presidio» (número 384); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 385); «El poble en armes» (número 386); «Dramas del presidio» (número 387); «Vida Lacia»; «Atres lances» (número 388); «El poble en armes» (número 389); «Dramas del presidio» (número 390); «Vida Lacia»; «At

CATALUNYA I ELS SEUS FERITS DE GUERRA

El meravellós emplaçament de l'Hospital Sanatori (Puig-Ferran)

Per davant de les finestrelles de l'automòbil la pluja ha estès unes cortines de cristall. Al seu través es veu el paisatge que fulgeja pels costats de la carretera. Té una amable suavitat de tons i produeix una indefinible sensació de dolçor i d'intimitat. En primer terme hi ha les grans extensions verd i ocre dels terrenys llaurats i després, al fons, les muntanyes que desapareixen gradualment en un horitzó de boira.

Anem a Montserrat a visitar l'Hospital-sanatori que la Generalitat ha habilitat per als malalts i convalescents dels camps de batalla. L'automòbil corre com un esportista per les carreteres lliscoses d'aigua. Puig, el conductor, fa veritables filigranes

amb el volant. Mentrestant, Roig-Guvernau, cap de redacció del nostre diari, el fotògraf Puig Ferran i jo anem submergits en una instructiva discussió sobre si els esquilms paguen l'impost d'inquilinat o no.

D'aquesta manera hem travessat Feliu i Molins del Llobregat, Andreu de la Barca, Esparreguera, Monistrol... Les cases i els carrers apareixen banyats en una llum grisa i trista. Els escassos transeüants fan tota mena d'exercicis gimnàstics per tal de sortir els clots d'aigua. Un tipus de profusos bigotis, al qual hem esquitxat involuntàriament, ha començat a elaborar conceptes no gaire afectuosos per als nostres avantpassats...

EL MONESTIR DE MONTSERRAT ES DEL POBLE

Al pati del monestir hi ha, malgrat la pluja, un gros nombre de joves excursionistes que corren i riuen. Altres, més seriosos, comenten sota els porcs les incidències de la jornada passada per aigua. Pels passadissos i per les escales de l'imponent edificació, també hi ha força gent. Van en grups de vuit o deu. I els seus comentaris pintorescos posen

una nota de joialtat en la severitat centenària de l'immens casal.

El que més els crida l'atenció és la biblioteca, una de les millors del món, la qual ha estat oberta al públic gràcies a la iniciativa del company Gerard, delegat de la Generalitat al monestir. Prop de dos-cents mil volums, alguns d'un valor incalculable, dels quals només podien gaudir fins ara fa poc els frares.

Als visitants, però, aquell ingent exercit de lletres impreses els produeix una mena d'estrany respecte. I aquest augment si es decideixen a donar una ullada als títols dels llibres.

I és que després de llegir quelcom, com «Liturgies Eastern and Western» o bé «Code pro postulato-ribus», el que no es digui versat en els misteris idiomàtics necessàriament ha de sofrir un començament d'encefalitis.

Però potser encara més que la biblioteca desvetlla l'interès d'aquest públic ingenu que ha deixat les motxilles carregades de vianda a la porta, el museu egipciòleg que els frares havien aconseguit reunir gràcies als seus corresponents de l'Orient. Allà poden veure la fauna i la flora de Palestina, tota una epòca de peixos estrafolaris del Nil, reproduccions de temples i palaus d'aquell temps remot, estatuets luteranes, gerros minúsculs de Babilònia...

I, sobretot, quelcom que esguarden amb un cert respecte supersticiós i que sens dubte els infants somnolencs al sopar, tapats cap i tot amb els llençols: la mòmia d'un sacerdot egipci, dins del seu sarcòfag, ple d'inscripcions i dibuixos bigarrats i multicolors...

«HOSPITAL-SANATORI...»

Una mica més avall del monestir hi ha l'Hotel restaurant Colònia Puig. Ara està inactiu pel P. O. S. I. O. i l'hotel elegant i car, ple d'algunes d'algunes banys, ara s'ha convertit en un establiment al servei del poble. Un gran rètol creua la seva façana: «Hospital-Sanatori de Ferits de Guerra».

Quina destinació millor se li podia donar? Entre les seves parets i respirant l'aire pur de la muntanya els caiguts en la lluita contra el feixisme recuperen la seva salut perduda. En la pau acollidora de les seves cambres, es ferits oblidem l'horror dantesco dels camps de batalla i troben un sedant per als seus nervis i una font de salut per als seus corsos malmesos per la metralla.

UN VERITABLE PARADIS

El company Reig, del Comitè de l'establiment, ens guia al seu través. I podem veure i admirar tota la seva instal·lació. Una instal·lació meravellosa per al fi a què se l'ha destinada. Els dormitoris amples, ventilats, el repós als quals, respirant la flaire dels pinars, ja per si sol és suficient per a refer l'organisme més depauperat; les cuines, formidablement proveïdes; les sales d'estar; les galeries cristallades, per a prendre el sol quan l'aire és massa agressiu; el dispensari, la sala de bany i d'altres jocs; el celler...

Realment no poden demanar més quant al tracte ens diu Reig — i la prova és que tots els convalescents que vénen ací, al cap de pocs dies semblen uns altres, de tan canviats.

—Mols?

—Fins ara uns vuitanta, dels fro: d'Aragó i Mallorca.

—Quan dura la seva estada?

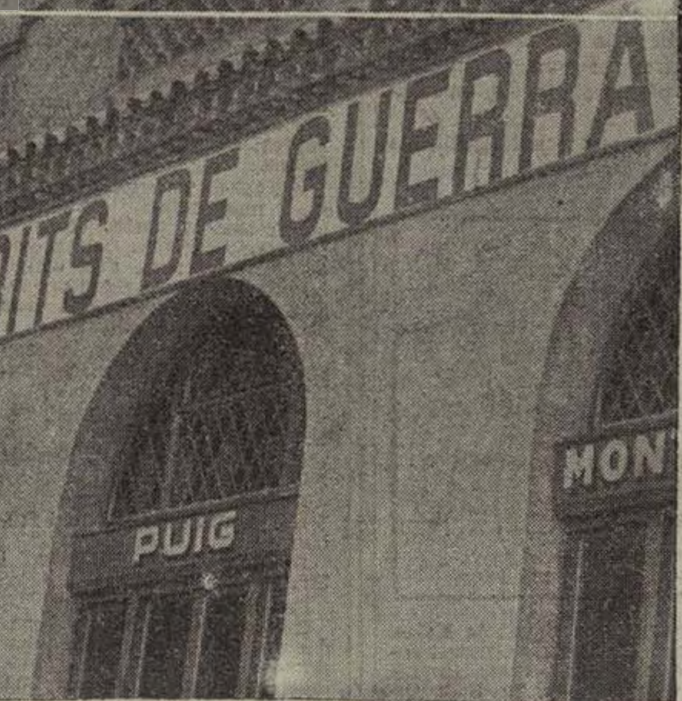
—Depèn, naturalment, de com es trobi. Oculta, però, entre un mes i vuit dies. Tingueu en compte, però, que per breu que sigui l'estada ací, surten completament nous, gairebé en condicions de prendre part en un campionat de catx...

—El qui ho controla tot això?

—El Comitè de Montserrat del F.O.S.I.G. Les ordres respecte a l'entrada i sortida de ferits i convalescents surten de la Generalitat, i del proveïment se n'encarrega el Comitè de Proveïments.

—Com va ésser que es tingués la pensada de destinar l'hotel a sanatori?

—Fou nostra. En incautar-nos-en el personal de la casa, ja la nostra intenció era aquesta. Així ho comunicàrem a Barcelona. La primera tramesa de convalescents — uns quaranta — no ens arribà, però, fins al cap d'un parell de setmanes.

Unes hores a Montserrat

L'Hotel Restaurant Colònia Puig, "Hospital Sanatori de Ferits de Guerra"

De dalt a baix: «Els convalescents que vénen aquí en surten com nous» — ens diu el company Reig, del Comitè de control del Sanatori. — De sobretaula, el milicià fa desfil·lar per davant dels seus familiars i amics que han anat a visitar-lo, una meravellosa caravana de gestes guerreses, potser un xic hiperbòliques. — Submergits en aferrissades partides de parxis, els convalescents «maten» el temps mentre llurs corsos recobren la salut perduda als camps de lluita... (Puig-Ferran)

RES DE SUBJECCIÓ INNECESSÀRIA

Res no recorda en el reglament de l'Hospital Sanatori de Ferits de Guerra la disciplina de plom dels establiments d'aquesta mena d'abans. El convalescent es lleva a les nou del matí, esmorza — cafè amb llet i torrada, podent-se fer les repeticions que es vulguin — i després surt a passejar o a cercar bolets pel bosc proper.

Si fa mal temps, resta a l'hotel llegint, jugant a escacs o al parxis, o sentint la ràdio o el piano. A la una el dinar. Un dinar que és un veritablement carregament de vitamines: Entremesos de totes menes, dos plats forts, canelons i carn guisada a rostita, per exemple; després, postres, cafè i una copa de licor, a més del vi, naturalment.

Fins a les set es pot fer allò que es vulgui. Aleshores se'ls serveix el sopar, que té els mateixos caràcters de solidesa que el dinar. Sobretot, a les deu a dormir. Encara que ve-

—Les quaranta...

Són uns quants convalescents que damagat, se submergeixen en els plaers del tui o de la manilla. Això els del control ja ho saben, però fan el desentès, com aquelles mares que saben adormir-se oportunament perquè la filla pugui deixar-se fer uns petons pel promès...

HI HA IMPACIENTS QUE...

Cada dia vénen uns metges i examinen els pacients. Després dicta: minen:

—Això va bé. Dintre de quatre dies estareu com nou.

—Ja esteu llest. Demà podreu marxar.

—A vos us cal reforçar-vos molt. Ara direu que us donin una alimentació especial...

No, no... Encara no podeu tornar al front... Tingueu paciència...

TRES CASAMENTS

—A aquesta cambra passa la lluna de mel un ferit.

—Què?

—Com ho sentiu. Era un guàrdia de Seguretat que va voler aprofitar la convalescència per a casar-se. I ací varen passar vuit dies amb la seva senyora, posant les dents llargues a tothom de tan encaramelats que estaven...

—Vatua el món! Això el que no ho hauria esperat mai.

—Doncs no és pas l'únic casament. Dos milicians més ho han fet, amb les seves núvies, i encara espereu que n'hi hagi molts més...

UNA TORRE DE BABEL...

Aquest sana-ori és una mena de Torre de Babel de convalescents en el que fa referència a tendències polítiques i socials. N'hi ha de la FAI, del PSU, de la CNT, guardies d'Asalt, d'Esquerra Republicana, guàrdies nacionals, d'Estat Català, de... I mai no s'ha sentit la més petita discussió. Hi ha una germanor que veritablement enteneix. Ací sí que s'ha aconseguit la veritable unitat del proletariat.

HISTORIES TERRIBLES...

Qualsevol d'aquest grup de milicians que ara assaboreix el cafè, després de dinar, ens podria explicar tristes històries de la guerra i de la barbàrie feixista.

A aquest li diuen «tallat». És efectivament, del país del Dant. Anava dins d'un tanc que fou encès pels enemics. Estaven voltats per aquests i dins d'aquella caldera horrible hagueren de recular sense poder sortir, mentre s'anaven torrant l'entremet...

Tots els del tanc moriren, excepte ell.

Aquest altre, que de vegades té una expressió estranya, fugí del noble aragones per a combatre en les fileres lleials.

En venjança, els feixistes li mataren la dona i una filla de tres anys...

I aquest altre...

COLOFO

Mitja tarda. Tornem carretera de Montserrat avall. La tarda és tan infamament facciosa com el matí. La boira baixa des de les muntanyes i amenaça cobrir els camps. Fa un fred completament siberià.

I una sola i unànime consideració acut als nostres llavis, com a recordament de la nostra visita al sanatori:

«Catalunya sap curar dels seus ferits».

La pluja executa sobre la capota de l'automòbil la seva cançó monòrims.

Rafael GONZALEZ.

Volien desembarcar tropes feixistes a Tànger

Alemanya té una esquadreta de torpediners i tres submarins a la Mediterrània

Tànger, 13. — Se sap que fa una quinze dies fou imminent el desembarcament de tropes feixistes a Tànger, amb pretext de l'apassionant ser que es diu que existia entre la població civil amb motiu de la lluita a la Península.

Safegia que vaixells de guerra de nacionalitat portuguesa i italiana, desembarcaren, cada un amb un canó. Quan aquesta ja es trobava en les barreses, el cap del vaixell de guerra d'altra nacionalitat que es trobava també a la badia de Tànger els comunicà el seu propi i donà un termini de quinze minuts a les forces per tal que es reintegrassin als seus vaixells; així ho feren. Coincidint amb això, el dia següent aparegué a Tànger, a primera hora del matí, un cuirassat i un altre vaixell potència que evità el desembarcament.

Per notícies del mateix origen, se sap que Alemanya té en algunes de Portugal i Espanya, la segona esquadreta de torpediners i tres de submarins, en total dotze submarins, independentment dels vaixells de major tonatge que han visitat repetides vegades els ports de Tànger Ceuta i Màlaga. El proveïment de submarins es realitza en algunes de Funchal. També es troba allí el vaixell portaavions i dida «Westfalen», que es proveeix a les Balears.

Els vaixells de guerra alemanys s'abstien d'entrar a Tànger, des de la guerra europea, ja que li ho prohibien els tractats internacionals. Els primers vaixells alemanys que han arribat a Tànger ho han aprofitat per a introduir tal·lapiques, màquines fotogràfiques, encenedors i fustes d'origen alemany, les quals eren canviades a la via pública per altres d'origen indigena o per metalls.

Història d'Espanya

Just aquí un moment històric en la vida del poble basc, un moment esperat ja centenars d'anys i que ara ha pres realitat enmig d'una aureola de sang i de foc. El País Basc ja té Govern propi. En una sessió memorable, les Corts concediren a Euzkadi el seu Estatut d'autonomia i dies enrera tingué lloc a Bilbao l'acte d'elecció del President del País Basc i la constitució del seu Govern. Els actes celebrats amb aquest motiu a la capital d'Euzkadi revestiren extraordinària solemnitat dintre la sobrietat imposada per l'hora present. Aquesta foto, primera arribada a Barcelona, està presa pocs moments després de constituir-se el Govern basc. Al centre del gravat podeu veure (el qui duu barret de copa i guants a la mà) el President del País Basc, Josep Antoni de Aguirre, voltat dels seus consellers (Express)

Per damunt de tot cal guanyar la guerra, però es farà el possible per a humanitzar-la

Madrid, 14. — Després d'acabar el Consell de Ministres, el ministre senyora senyor Irujo, celebrà una conferència amb el Govern Basc i marxà immediatament al Comitè del Partit Comunista per a visitar la diputat comunista Dolores Ibaruri, amb la qual celebrà una entrevista.

Segons els nostres informes, el mi-